

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814214577
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3814214577.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: B. - K. poisťovňa a.s., so sídlom C., M. Q., IČO: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ O. O., trvale bytom M. N., O. XXX/XX, t.č. W., 2/ Z. R., trvale bytom C. nad C., H. XXXX/XX, o zaplatenie 8.987 eur s prísl., o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. mája 2017, č.k. 13C/391/2015-208, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 1/
p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému 1/ O. O. a žalovanému 2/ Z. R. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.987 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením žalovaného 1/ O. O. alebo žalovaného 2/ Z. R. alebo pôvodne žalovaného A. Q., zaviazaného k plneniu na základe platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.06.2016, č.k. 13C/391/2015-142, zaniká v rozsahu plnenia jedného z nich povinnosť plnenia iného v žalobe uvedeného žalovaného. Výrokom II. uložil žalovanému 1/ O. O. a žalovanému 2/ Z. R. povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 539 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením žalovaného 1/ O. O. alebo žalovaného 2/ Z. R. alebo pôvodne žalovaného A. Q., zaviazaného k plneniu na základe platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.06.2016, č.k. 13C/391/2015-142 zaniká v rozsahu plnenia jedného z nich povinnosť plnenia iného v žalobe uvedeného žalovaného a výrokom III. žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou pôvodne podanou proti žalovanému 1/ O. O., pôvodne žalovanému 2/ A. Q. a pôvodne žalovanému 3/ Z. R., teraz žalovanému 2/, domáhal zaplatenia sumy 8.987 eur s prísl. spoločne a nerozdielne ako náhrady škody z dôvodu, že na základe poisťovej zmluvy uzavretej s X. H., a.s. R. pre havarijné poistenie motorového vozidla, poukázal poškodenému X. H., a.s. sumu 8.987 eur. Okresný súd Prievidza platobným rozkazom zo dňa 30.06.2016, č.k. 13C/391/2015-142 žalovaným 1/ až 3/ uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 8.987 eur a na účet Okresného súdu Prievidza zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby vo výške 539 eur. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči A. Q. (pôvodne žalovaný 2/) dňa 31.08.2016. Žalovaný 1/ voči platobnému rozkazu podal v zákonom určenej lehote odpor. Pôvodne žalovanému 3/, teraz žalovanému 2/ Z. R. sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uznesením zo dňa 06.09.2016, č.k. 13C/391/2015-159 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.06.2016 č.k. 13C/391/2015-142 voči žalovanému 1/ (O. O.) a žalovanému 3/ (Z. R.). Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je podaná dôvodne. Uviedol, že je

nepochybné, že v presne nezistenom čase žalovaný 1/ spoločne so žalovaným 2/ Z. R. a pôvodne žalovaným 2/ A. Q. v presne nezistenom čase, v nočných hodinách asi dňa 09.08.2009 v R., na ul. P., spreď M., ktoré si vytipoval pôvodne žalovaný 2/ A. Q., žalovaný 1/ znefunkčnil skrutkovačom sirénu, pričom žalovaný 3/ a žalovaný 2/ dávali pozor, či niekto nejde. Po znefunkčnení sirény z miesta odišli s tým, že na uvedené miesto sa vrátili v presne nezistenom čase v nočných hodinách medzi 19.00 hod. dňa 13.08.2009 a 08.00 hod. dňa 14.08.2009, aby vozidlo odcudzili. Žalovaní 2/ a 3/ dávali pozor, či niekto nejde a žalovaný 1/ za pomoci tzv. lamáka poškodil zámok na vodičových dverách, vošiel do vozidla, ktoré nezisteným spôsobom naštartoval a vozidlo odcudzil, čím žalovaní spôsobili škodu žalobcovmu poistenému X. vo výške 8.987eur. Za tento skutok (okrem iných) boli žalovaný 1/ a pôvodne žalovaný 2/ rade A. Q. rozsudkom v trestnej veci uznaní vinnými zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zákona a pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b) ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zákona. Žalobca si v rámci trestného konania do zápisnice dňa 20.07.2011 uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 8.987 eur. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.06.2014, č.k. 2T/185/2011 bolo rozhodnuté, že v trestnej veci proti obvinenému O. O. (t.j. žalovanému 1/) a spol. sa v tejto trestnej veci nepripúšťa účasť poškodených. Žalovaný 2/ Z. R. sa k predmetnému skutku v trestnom konaní priznal a usvedčoval aj žalovaného 1/ O. O. zo skutku, ktorý je predmetom tohto konania, ako aj pôvodne žalovaného 2/ A. Q.. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobca uhradil na základe poistnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou X. H., a.s. R. tejto spoločnosti sumu 8.987 eur. V súvislosti s tým vznikol žalobcovi nárok na náhradu vyplatenej sumy podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka voči tomu, kto za spôsobenú škodu zodpovedá. Škodu poškodenému spôsobili a zodpovedajú za ňu žalovaní 1/ a 2/ a A. Q. (pôvodne žalovaný 2/), čo je preukázané právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.03.2015, č.k. 2T/185/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.02.2016, č.k. 23To/89/2015. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.02.2016. Vzhľadom k tomu, že trestnú činnosť žalovaní 1/ a 2/ a A. Q. spáchali spoločným konaním, zodpovedajú za vzniknutú škodu spoločne a nerozdielne. A. Q., ktorý pôvodne vystupoval v konaní ako žalovaný 2/, bol právoplatne zaviazaný k úhrade dlžnej sumy 8.987 eur na základe platobného rozkazu, ktorý súd vo veci vydal. Keďže žalovaný 1/ podal voči platobnému rozkazu odpor, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu platobného rozkazu a žalovanému 2/ nebolo možné platobný rozkaz doručiť do vlastných rúk, bolo potrebné, aby o nároku žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ rozhodol súd samostatne. Žalovaný 1/ v konaní namietal, že on žiadnu organizovanú skupinu nezaložil, ani neodcudzil a nepoškodil žiadne vozidlá. V konaní však bolo nepochybne preukázané, že žalovaný 1/ bol právoplatne uznaný vinným citovaným rozsudkom Okresného súdu Trenčín v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zákona a pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b) ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zákona a podľa § 193 CSP je súd rozhodnutím príslušných orgánom o tom, že bol spáchaný trestný čin, viazaný. Žalovaný 1/ tiež namietal nárok žalobcu z dôvodu, že tento bol určený na základe znaleckého posudku spoločnosti A. ktorá nemá v predmete podnikania ohodnocovanie motorových vozidiel a ich komponentov. Z obsahu spisu, ako aj vyjadrení žalobcu však vyplýva, že žalobca poskytol poškodenému poistné plnenie na základe vlastného výpočtu hodnoty vozidla a výšky škody (ale tiež na základe oznámenia poistnej udalosti, zápisu z obhliadky, prejednávania škody). Nárok si teda žalobca neuplatnil na základe znaleckého posudku uvádzaného žalovaným 1/ a žalobca aj uviedol, že uvedeným posudkom v tomto konaní nedisponuje. Súd preto nepovažoval námietky žalovaného za dôvodné. Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.987 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením žalovaných 1/ a 2/ alebo pôvodne žalovaného 2/ A. (ako žalovaného 2/) na základe platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.06.2016, č.k. 13C/391/2015-142 zaniká v rozsahu plnenia jedného z nich povinnosť plnenia iného v žalobe uvedeného žalovaného. Súd uviedol, že žalobca je v konaní oslobodený od platenia súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, preto podľa § 2 ods. 2 tohto zákona uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu žalovaným 1/ a 2/ s tým, že plnením žalovaného 1/ alebo žalovaného 2/ alebo pôvodne žalovaného A. Q. (ako pôvodne žalovaného 2/) na základe platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.06.2016, č.k. 13C/391/2015-142 zaniká v rozsahu plnenia jedného z nich povinnosť plnenia iného v žalobe uvedeného žalovaného. Výška súdneho poplatku bola určená podľa položky č. 1 písm. a) sadzobníka k zákonu č. 71/1992 Zb. na sumu 539 eur. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v

celom rozsahu; žiadne trovy žalobcovi v spore nevznikli, preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/. Uviedol, že žalobcovi škodu nespôsobil, predmetné vozidlo neodcudzil, nakoľko toto odcudzil Z. R., ktorý sa k uvedenému doznal, a preto by mal súd škodu vymáhať od neho. On dostal 13 ročný trest za skutky, ktoré nespáchal, nie je pracovne zaradený, nič nevlastní a aj preto sa nestotožňuje s uvedeným rozhodnutím. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a aby neplatil žalobcovi sumu 8.987 eur ako aj súdny poplatok vo výške 539 eur.

3. K odvolaniu podaného žalovaným 1/ sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného 1/ a poukázal na to, že zodpovednosť žalovaného 1/ bola jednoznačne a nepochybne preukázaná rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/89/2015 zo dňa 29.02.2016, ktorým bol žalovaný 1/ v nadväznosti na rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/185/2011 zo dňa 02.03.2015 uznaný vinným v skutku č. X (čo tvorí predmet obžaloby), t.j. prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a uvedený čin spáchal vlámaním a závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a ako člen organizovanej skupiny, v skutku č. X majetok z trestnej činnosti v úmysle zatajiť existenciu takýchto vecí a zakryť ich pôvod v trestnom čine ich previedol na seba a iného a ich užíval a zmenil, pričom uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a ako člen organizovanej skupiny, pričom žalovaný 1/ bol právoplatne odsúdený k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody na 13 rokov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Dodal, že z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/89/2015 zo dňa 29.06.2016 dokonca vyplýva, že žalovaný 1/ založil organizovanú skupinu na krádeže áut. Vzhľadom na uvedené žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

4. K podanému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 1/ s tým, že sa pridržiaval podaného odvolania a zdôraznil, že uvedené vozidlo on neodcudzil.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo vzťahu k žalovanému 1/ ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody vo výške 8.987 eur podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka voči (pôvodne) žalovaným 1/ až 3/ vyplatením poisťného za osobné motorové vozidlo N., ktoré bolo odcudzené žalovanými 1/ až 3/, čo je preukázané právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.03.2015, sp. zn. 2T/185/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.02.2016, sp. zn. 23To/89/2015. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.02.2016. Vzhľadom k tomu, že trestnú činnosť žalovaní 1/ až 3/ spáchali spoločným konaním, zodpovedajú za vzniknutú škodu spoločne a nerozdielne.

7. Odvolací súd považuje tento právny záver súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP a na toto poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalovaného 1/ uvádza nasledovne:

8. V danom prípade žalobca B. - K. poisťovňa a.s. žalobu na zaplatenie žalovanej sumy proti žalovaným opieral o ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a o ust. § 813 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poisťnou udalosťou, prechádza jeho právo na poisťiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poisťiteľ poskytol.

9. Citované ustanovenie zakotvuje tzv. postihové právo poisťiteľa, ktorého podstatou je prechod práva poisteného (poškodeného) na náhradu škody voči škodcovi na poisťiteľa. Predpokladom je, že poisťiteľ poskytol poisťné plnenie na základe zmluvy o poistení veci, a že poistený mal v tej dobe právo na náhradu škody proti tomu, kto ju spôsobil. Poisťiteľ tým vstupuje do postavenia poškodeného voči škodcovi, pričom vznik a obsah zodpovednostného vzťahu medzi nimi musí byť posudzovaný podľa ustanovení, ktoré dopadajú na vzťah poisteného a škodcu. Aj keď je ustanovenie § 813 OZ systematicky zaradené v pätnástej hlave šiesty oddiel Občianskeho zákonníka, je treba dôvodiť, že právny vzťah

medzi poisťiteľom a škodcom, ktorý podľa tohto ustanovenia vzniká prechodom práva na náhradu škody z poškodeného (poisteného) na poisťiteľa, je vzťahom zodpovednostným a posudzuje sa podľa príslušných ustanovení upravujúcich zodpovednosť za škodu.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že v presne nezistenom čase v nočných hodinách medzi 19.00 hod. dňa 13.08.2009 a 8.00 hod. dňa 14.08.2009 žalovaní 1/ až 3/ odcudzili majiteľovi (poškodenému) X. H., a.s., R. osobné motorové vozidlo Š-X. G., bielej farby, ev.č. R Poškodenému ako poistenému vznikla škoda, ktorú na základe poisťnej zmluvy mu vyplatil žalobca ako poisťiteľ dňa 13.01.2011 vo výške 8.987 eur. Zodpovednosť pôvodne žalovaných 1/ až 3/ za túto škodu, a tým zodpovednostný vzťah medzi žalobcom ako poisťiteľom a pôvodne žalovanými 1/ až 3/ jednoznačne vyplýva z odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.03.2015, sp. zn. 2T/185/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.02.2016, sp. zn. 23To/89/2015, podľa ktorých boli žalovaný 1/ a pôvodne žalovaný 2/ A. uznaní vinnými zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zákona a pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b) ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zákona. Rovnako je nepochybné, že krádež motorového vozidla Š Š-X. G., bielej farby, ev.č. R spáchali žalovaní 1/ a 2/ spoločným konaním aj s pôvodne žalovaným 3/ (Z. R.), ktorý toto doznal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.02.2016.

11. Odvolacie námietky žalovaného 1/, že on uvedený skutok nespáchal a predmetné vozidlo neodcudzil, preto odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

12. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktoré je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

13. Z uvedeného vyplýva, že súd v tomto prípade bol viazaný rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.3.2015, sp. zn. 2T/185/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.2.2016, sp. zn. 23To/89/2015 o tom, že bol spáchaný trestný čin konaním pôvodných žalovaných 1/ až 3/. Išlo o protiprávne konanie žalovaných, ktorým bola spôsobená škoda a tým daná zodpovednosť žalovaných 1/ až 3/ za spôsobenú škodu. Preto námietka žalovaného 1/, že sa takéhoto konania nedopustil, nebola dôvodná, nakoľko jednoznačne z trestného odsudzujúceho rozsudku vyplýva, že sa protiprávneho konania, ktorým bola spôsobená škoda, dopustil.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 1/ ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď správne súd prvej inštancie rozhodol v danej veci aj o nároku na náhradu trov konania.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % , nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).